

BÉTA verzió

A BMF NIK hallgatói lapja v1.3 2006.09.

```
Command Prompt - TURBO.EXE HELLO.PAS
File Edit Run Compile Options Debug Break/watch
Line 1 Col 1 Insert Indent Unindent E:HELLO.PAS

BEGIN

Boolean nyar = TRUE;
integer enough = 9;
integer beer = 0;

function analyze(integer korabbiak, integer masfajtak, boolean birommeg, nyar)
Boolean party = true;
begin
String hatar = korabbiak+masfajtak;
beer = korabbiak;
while (birommeg)
begin
if (nyar=true && beer<enough)
beer = beer+1;
party=true;
else if (nyar=false && beer<enough)
party = false;
println("Nem érdekel egyet még");
backToSchool(beer);
else if(nyar=true || nyar=false && beer>hatar)
println("");
end
end

function backToSchool(integer beer)
begin
if (beer=enough)
println("Már megint nem vettem fel az indexet, de minék is kéne");
else if (beer<enough)
println("Minek vettem fel az indexet?");
else if (beer>enough)
println("Index??")
end

readln("Kérem adja meg eddig mennyit ivott: ", korabbiak);
readln("És hogy hány fajtával keverte: ", masfajtak);
readln("Hogy érzi magát?", birommeg);
readln("Mit gondol, létezik hogy már elkezdődött az újabb félév? ", nyar)

analyze(korabbiak, masfajtak, birommeg, nyar);
```

Compilation error

cannot interpret the following lines:

1. beer>enough
2. nyar==false

! advice: think again -> drink again... :)
more advices inside...

F1-Help F5-Zoom F6-Switch F7-Trace F8-Step F9-Make F10-Menu

BEGIN:

BEKÖSZÖNT

Új félév, új szám, új kiadó meg minden - csak a stáb a régi. Újra itt vagyunk, hogy telepumpáljuk az agyátokat mindenféle szájtépéssel, ami csak eszünkbe jut. Ne sértődjétek meg, ha az újságban találotok majd olyan részeket, paragrafokat, mondatokat vagy szavakat, amiket ti sem értetek - úgy van ez, mint a szűrrealizmussal: tulajdonképpen senki sem érti, de minthogy ezt senki nem is akarja bevallani, elismert művészeti irányzattá vált. Ez egyébként minősítetten vonatkozik Miklós nevű kollégánk irományaira, de őt meg azért szeretjük, mert pont úgy néz ki, mint egy ősember, így nem lehet a szemére vetni semmit.

Mivel már a drasztikus tanévkezdésen túl vagyunk, nem szólanék a nyár elmúltáról vagy az ősz beköszöntéről, hiszen már mindkettő megtörtént. Most,

tulajdonképpen, ami a főiskolát illeti, az egyhangú laborokról és előadásokról lehetne szólni, esetleg arról, hogy ezek nem is olyan egyhangúak, mint amilyenek hisszük vagy tartjuk őket, de erről meg nem igazán érdemes.

Amiről már inkább érdemes szót ejteni, az éppen az, hogy az egyszeri újságíróknak miről érdemes szót ejteniük ezeken az oldalakon, és ehhez éppenséggel a hallgatók (olvasóink, ugye) véleményére vagyunk kíváncsiak, ha már. Szóval az új tanévben is várjuk leveleiteket, véleményeiteket, ötleteiteket az újságról és -hoz. Kivel olvasnátok szívesen interjút? Miről látnátok szívesen cikkeket? Írjátok meg nekünk, hogy tudjuk, mivel tehetünk kedvetekre.

Vagy esetleg szívesebben csinálnátok ti az interjúkat? Úgy gondoljátok, jobb cikkeket írnátok, vagy egyszerűen csak kipróbálnátok magatokat újságíróként? Az újság szerkesztősége várja mindazon rejtett tehetségek felbukkanását, akik mindaddig nem találtak helyet talentumuk kibontakoztatására.

Bárhogy is, mindezt jelezhetitek nekünk e-mailben az új félév során is folyamatosan, hiszen - ahogy a harmadik szám után már talán lehet mondani - a jövőben is rendszeresen találkozhattok majd velünk ezeken az oldalakon ugyanúgy, ahogy a főiskola rendezvényein vagy éppen folyosóin.

Reméljük, ez a szám - ahogy a többi is - nem csak a mi szórakozásunkra és örömeinkre szolgál, hanem a tiétekre is. De félre az elköpottatott frázisokkal: ezt döntésétek el ti aztuán, hogy elolvastátok az ehavi szemelvényeket.

Elszánt újságírók szerkesztőségi gyűlés után a 14É-n.

DEC[IQ]:

Kovácsot kétévi börtönre ítélik, és büntetésének kitöltése végett bekísérik a fegyházba:

- Ha jól viseli magát - szól hozzá a fogházigazgató - megengedjük, hogy fogsága alatt eddigi mesterségének megfelelő munkakörben foglalatoskodjék. Mi a foglalkozása?
- Pilóta vagyok.

Megy a csiga a sivatagban és beszél magában:

- Jaj, de hülye vagyok, én olyan hülye vagyok! Ilyen nincs, én vagyok a leghülyébb!

Megy tovább és újra megszólal:
- Nem is vagyok én olyan hülye, nem is vagyok hülye! Ki mondta, hogy hülye vagyok? Gyorsan lekopogom!

- Lekopogja, majd:
- Ki az?
- Jaj, de hülye vagyok!

Béta verzió

A BMF NIK hallgatói lapja

Alapította és kiadja:
BMF NIK

Felelős kiadó:
Dr. Szeidl László

Főszerkesztő:
Kelemen Katalin (Kata)

A billentyűzetet hergelik:
Árvai András (Bundi)
Cseri Eszter (Esz)
Horváth András (DMC)
Lenkei Linda (Lin)
Pongó András (Andrew)

Szathmári Miklós (Mikk)
Szekeres Péter (Pepe)

Bedolgozott:
Hirrmann Márton (Hal)
Kovács Attila (Faceman)

Nyomdai munkálatok:
D-plus kft.

Tördelő:
Rózsa Gábor

Korrektor:
Cseri Eszter

Szerkesztőség:
beta@nik.hu
Web:
http://beta.nikhok.hu

ELEJE OLDAL:

ÚTMUTATÓ
GÓLYÁKNAK
0010

FIXLAKÁS.HU
0011

400 ÉVES
REMBRANDT
0100

HA ÉN GÖMBVILLÁM
LENNÉK
0101

TANÁRINTERJÚ
0111

MEGERŐLTETŐEN
VALÓ FUTÁS
1000

KÉPESLAP HOL-
LANDIÁBÓL
1001

Az alábbiakban nagyvonalú eligazítás következik az elsőévesek számára arról, mi hogy van itt minálunk, különösen azok figyelmébe, akik még nem láttak ilyet. Ajánlom e cikket kisebbik öcsémnek, aki pont ilyen, pont nálunk, pont most.

mifelénk többnyire csak újabb érv a másnaposság mellett, és marketingeszköze a kávé- és energiailat-gyártóknak, haszna annyi, hogy siker esetén eggyel kevesebb és a következő félévre kettővel több lesz miatta. Ami a szigorlatot illeti, az tulajdonképpen a mosogatógép-tabletta összetételéhez hasonló, sok az egyben vizsga, és büntetés azért, hogy elfelejtetted, amit tavaly tanultál. Sajnos mindet meg kell csinálni

furcsán alulméretezett székekkel és asztalokkal, valamint csocsóval felszerelt, különben hangulatos kollégiumi kocsmá. Szórakozásra alkalmas főiskolai esemény (mint KON, KIN) amúgy rendszeresen van, ezekről is idejében beszámolunk majd.

Aztán vannak itt még járulékos elfoglaltságok a tanuláson és bulizáson kívül, például az ügyintézés, azaz tanulmányi osztály, hallgatói iroda és Neptun, vagy éppen jegyzetvásárlás. A tanul-

ÚTMUTATÓ

GÓLYÁKNAK

Az érzelgős történelmi visszatekintéstől megkímélnék mindenkit, legyen elég, hogy 2000 óta léteznek a kar jelenlegi formájában, ezalatt kétszer történt képzésváltás, hozzá képzésenként x tantervváltozás, így többnyire az a csoda, ha épp minden a helyén van. Még talán annyit érdemes elmondani, hogy a Kandó és a Bánki gyermekeként őseink természeténél fogva az informatika nálunk műszakibb szemszögből közelítődik meg (néhányunk tényleg csak megközelíti), és kevésbé a természettudományi oldaláról.

Szóval akit már egy hídkapcsolás a földhöz vág, az gyorsan jelentkezzen át mondjuk bölcsészre, mert a villanytanak lesz második része is, aztán két elektronikát követően az igazi mázlisták részeseülhetnek a digitális rendszerek álnév alatt támadó újabb két elektronikás félévben. Nem elrettentésül mondom, csak hogy így az elején tüssünk a tragikusabb részekben. Ugyanennek előnye egyébként, hogy nem kell két oldalon bizonyítanunk az integrálokat, így az erre szánt szabadidőnkben is tanulhatjuk az egyenirányítók működését.

Bár a jelenlegi elsősön ez nem látszik, az évfolyamórárend többnyire felhasználóbarát, vagyis amikor már nem adják kiskanállal a szádba, egy kis leleményességgel és szerencsével olyan órarendet állíthat az össze magadnak, hogy sosem kell 10 előtt bejőnnöd, és két-három napot a héten meg egyáltalán. Ezen a ponton - mint bejövés meg benemjövés - élnek néhány kéretlen jó tanáccsal. Kezdhetsz azzal, hogy ha menni kell, akkor tényleg, de ez a hozzáállás nem örvend nagy népszerűségnek manapság, meg nem is teljesen igaz. Az viszont tény, hogy laborokra és gyakorlatokra muszáj bejárni, ha másért nem (egyébként másért is), már csak azért is, mert 20% hiányzás után az embert egyszerűen letiltják, ha akarja, ha nem. Előadásokról már szankciók nélkül lehet hiányozni (és úgyis csak hallgatni vannak, nem megérteni), de a szigorlatokat alkotó tárgyakon azért erősen javallott a részvétel (erre többnyire a szigorlat előtt szokott ráébredni az egyszeri hallgató).

Vizsgák. A vizsga az ideális hallgató számára kikapcsolódás, de az ideális hallgatók máshova járnak. A vizsga

(legalábbis egyszer), hogy egy újabb szorgalmi időszakot végigbulizhass.

A szorgalmi időszak elvben tanulásra fordítandó idő, a gyakorlatban arra szoktuk használni, hogy kipihenjük a nyarat vagy az előző vizsgaidőszakot, és például kultúrhelyeken folytassunk eszmecserét a modern kori filozófiáról. Óbudán erre számtalan lehetőség nyílik.

Az első és legközelebbi, amely komfortfokozatában és árindexében azt a középutat képviseli, amire egy főiskolai hallgató vágyhat, a Galagonya utcai székhelyű, azokból az időkből, amikor még három (ha öt is hozzávesszük, négy) épület között ingáztunk, G-épület néven ismert pince, a Galagonya söröző (a Copy Generalon kicsit túl, a 86-os megállójától innen). Itt el lehet tölteni tankörtársainkkal egy korrepetálással egybekötött órákózi hosszú szünetet csakúgy, mint egy hosszú nap kiheveréséhez szükséges estét. Előnye nemdohányzó részére a nemdohányzó belső terem, hátránya, hogy este tízkor jön a tévémaci, és mindenkit kizavar. A parti folytatásaként minden második hét szerdáján rendelkezésre áll a Kandó kuli aulájában megrendezett Klub 104 elnevezésű rendezvény, ami nevesebb alkalmakkor - amilyen a gólyatea is volt - sörátorral egészül ki, és van, hogy felépők is akadnak. A Kandó kuli olyankor is menedékkül szolgálhat, ha épp nem páratlan hét szerdája van, csak fel kell keresnünk a negyedik emeleten található Szumma klubot. Ezt olyan fennkölt kifejezésekkel szokás illetni, mint "minden tudás esszenciája", egyébként csak egy

mányin kétem, hogy általában véve örülnének nekünk, valamiért mégis szívükön viselik a sorsunkat. Ha az ember igazán pofátlan, ezt ki is használja, és nem zavartatja magát, ha fél évig nincs fénykép az indexében, vagy leadási határidő után egy héttel állít be vele, de az ilyet akkor sem illik. Saját érdekünkben kizárólag nyitvatartási időben zavarjunk, és legyünk mindig kedvesek: egyszer úgys szűkségünk lesz valamire, és akkor jobb, ha szép emlékeik vannak rólunk. Hozzájuk olyasmikért kell majd járkálni, mint beiratkozás, indexfelvétel és -leadás, iskolalátogatási igazolás, diákmatrica, tantárgybefogadási, -leadási vagy vizsgaismétlési kérelem, satöbbi. A kérelmekről azt kell tudni, hogy mivel olyan dolgokról szólnak, amik abnormálisak vagy megkésették, többnyire felsőbb körökben elutasításra kerülnek, de azért próbálkozni lehet.

A hallgatói irodát illetően az elmúlt évek során nem sikerült megállapítanom szabályos nyitva tartást, itt is próbálkozni kell. Ide olyasmikért járunk, amikért már kizavartak a TO-ról, vagy akkor, ha nem tetszik valami. Vagy megmondják, hova kell menni ezzel (onnan jöttünk), vagy megígérik, hogy intézkednek. Egyébként őket is illetlenség zargatni, mert ők szervezik a kar mindenféle rendezvényeit, amikor meg nem, akkor vadul ösztöndíjindexeket számolnak.

Utolsó helyszín, ahol még megfordulhatunk, ha átlagos problémánk akad, az Schmuck Balázs irodája, aki főállású Neptun-ügyintéző, de mellékállásban

nagyon szívesen veszi el a puskádat szoftver szigorlaton. Idényben (vagyis félév elején és végén) találni az ajtaján kifüggesztve néhány lapocskát, amiken tízperces időpontokra lehet feliratkozni ottlétének idejére, ha problémád van a tárgy- vagy vizsgafelvétellel, -leadással, befizetéssel, ilyesmikkel. Rutinosabbak minden regisztrációs héten előre feliratkoznak hozzá, mert úgyis lesz ott dolguk, még rutinosabbak a dohányzóban lesből vadásszák le. Neve mára a Neptunnal egybeolvadva fogalomává vált, nem is tudom, mit kezdenénk nélküle.

Ha tetszőleges félévben véletlenül sikerül rendesen beiratkoznod, első dolog, hogy elmész megvenni a jegyzeteket. Na, egyáltalán nem, ugyanis a tanévnyitás és a jegyzetbolt árukész-

letének feltöltése között néhány hetes (esetleg hónapos) eltérés figyelhető meg a tapasztalatok szerint. Ettől függetlenül érdemes gyakran kilincselni, különben kifosztják az egészzet, és megint lehet várni. A jegyzetről azt kell tudni, hogy vagy benne van a teljes előadásanyag, vagy nincs. Erről jobb mihamarabb meggyőződni, mert két hónapnyi elmulasztott előadás után kínos szembesülni a "részletesebben lásd az előadáson" kitételekkel. Ha az adott jegyzet könyv, nagyobb a garancia, hogy mindent meg lehet belőle tanulni, de akkor meg azután nem árt érdeklődni, hogy a háromszáz oldalból melyik az a kétszáz, amit viszont nem kell tudni. Haladók egyébként nem járnak jegyzetboltba, hanem a felsőbb évesek levelezőlistáján jutányos áron szereznek be mindent - a kijáró

tankönyvtámogatást így akár karácsonyi ajándékokra is lehet költeni. Ugyaninnen egyébként a "hogyan menjünk át ... vizsgán" vagy "túlélőcsomag ... tárgyhoz" című nélkülözhetetlen dokumentumok teljes tárá is beszerezheti a találékony hallgató.

Nos, remélem, sikerült viszonylag világos képet festenem amolyan "default esetekre", és talán néhány használható jó tanáccsal is szolgáltam. Legutolsó, amit adhatok, hogy bármire is van szükséget, használjátok a szatokat, különben ti jártok rosszul. Ja, és ajánlott a mintatanterv szerint haladni (bújtatott jelentésben: tanulni), mert legfőképp ezért vagyunk itt, és aki későn jön rá erre, annak bizony harangoztak.

Kata

FIXLAKÁS.HU - KI A MEGOLDÁS?

A fiatalok 65%-a az év legnagyobb részében szüleinél lakik. További 14 százalék kollégiumi lakó, albérletes, ismerősnél, barátánál lakik vagy magán- vagy önkormányzati lakást bérel. Az önállóodás a mind kedvezőbb banki konstrukciók ellenére nagyon nehéz. Erre a problémára kínál egyfajta megoldást a szeptembertől induló fixlakás.hu program.

SPANYOLVIASZGYNÚS PROGRAM AZ EGYETEMISTÁK ÉS A F ISKOLÁSOK LAKÁSHOZ JUTTATÁSÁRA

forint állami támogatással és a kamatokkal együtt - 2,6 millió forint gyűlik össze a lakáskasszában. Ehhez 3,6 milliós kedvezményes lakáshitelt igényelhetünk, így összesen 6,3 millió forintot tudunk azonnal kiadni a kezünkbe a saját fészekre. A törlesztés havonta 43000 forint körül alakul majd (ebből 38-39 ezer forint a lakáshitel törlesztőrésze, a maradék 4-5 ezer a Diákhitel), ez pedig olcsóbb, mint a legkisebb garzonlakás bérleti díja, ráadásul a saját lakásunkra fizetjük ki, nem pedig "a házinéni zsebébe".

Nos, az ajánlat nagyon szép és vonzó, ennek megfelelően eszünkbe se jusson szó szerint elhinni. A példa ugyanis a szerződés szempontjából legkedvezőbb esetet feltételezi, amit mi jó eséllyel nem is akarunk teljesíteni:

- például hogy 96 hónapig, azaz 8 teljes évig fizetünk a kasszába - ami azt jelenti, hogy legalább 6 évig koptatjuk az iskolapadot, vagyis MSc-vel együtt is legalább egy évet csúszunk,

- a havi maximális összeget, azaz 20 ezret fizetünk be - ugyanis csak erre kapjuk meg a 72000 forintos állami támogatást. Minden egyéb esetben kevesebbet (az éves befizetés 30%-át) kapunk,

- az egyetem után a diplomás minimálbért kapjuk munkabéreként - mert ha többet, az jócskán megdobhatja a törlesztőrészt Diákhitel-részt,

- valamint hogy olyan lakást veszünk, amely összesen 6,3 millió forintba kerül - mert ha nem, a törlesztőrészen kívül természetesen még a lakásrészletet is fizetni kell.

Egy átlagos, BSc-t végző informatikus így legjobb esetben is csak 3-3,5 millióra számíthat.

Emellett - az ötlet hasznosságát nem vitatva - szögezzük le, hogy a program, bármennyire forradalmi ötletnek írják is le (a honlapon a szabadalmi szám is megtalálható), semmiben sem különbözik a szokványos lakástakarékossági szerződésektől. A Diákhitelt, ha nem taszít a gondolat, hogy életünk kezde-

tekor rögtön két hitel súlya nyomja a vállunkat, eddig és ezután is bármilyen általunk választott ilyen kasszába be lehet fizetni; azok általában ugyanezzel a rendszerrel működnek, körülbelül ugyanekkora állami támogatást, végösszeget, törlesztőrészt biztosítanak. A fixlakás.hu haszna tehát tulajdonképpen annyi, hogy ezt a lehetőséget a diákok figyelmébe ajánlja, a befizetést a tanulmányokhoz kapcsolódóan, rugalmasan kezeli (halasztással együtt például ezt is halaszthatjuk), és az ügyintézés - elvileg - egyszerűbb teszi számunkra. Csak e néhány pozitív tulajdonsága miatt lehet érdemes más szerződésekkel szemben ezt választani.

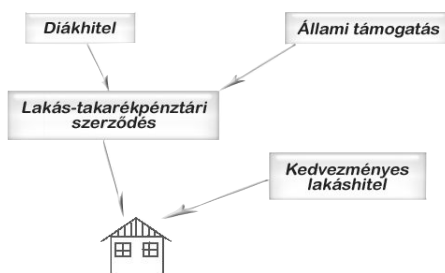
Bár kérdés, hogy nem az lenne-e a legjobb mindannyiunknak, ha a fixlakás.hu csendesen és gyorsan eltűnne a süllyesztőben; hiszen célszerű-e fennhangon reklámozni, hogy homlokegyenest mára használjuk a Diákhitelt, mint amire ki van találva? Ha ilyen körülmények között valakinek eszébe jutna, hogy a Diákhitel felvételét bizonyos célokra kéne korlátozni - hát teljesen igaz lenne. Emellett a prog-ram egy kissé rossz időben érkezett: lakáscélú befektetéseken amúgy sem most érdemes gondolkodnunk. A fixlakás.hu ötletére kockázatot jelent, hogy kitalálói nem számoltak a fejlesztési részhozzájárulás bevezetésével, amely nyilvánvalóan megdobja majd a Diákhitelt felvevők számát, ezzel csökkentve a programban rejlő kapacitást (és hosszú távon esetleg fenntarthatatlanná téve azt). Másrészt az összes hasonló szerződés kihaszalja az állami támogatást, amelynek megszüntetéséről szintén volt már szó az utóbbi időben.

Összességében tehát egyelőre jobbnak látszik pihentetni a lakásszerzéssel kapcsolatos álmainkat, legalább addig, amíg ez utóbbi részletekkel kapcsolatban le nem tisztul a kép.

Esz

A fixlakás.hu a Diákhitel és az OTP Lakástakarékpénztár szerződéseinek egyfajta árukapcsolása. Ötletének alapja az a tény, hogy a Diákhitelt az arra jogosultak nagyjából 30%-a veszi csak igénybe. A könnyed, "diákos" hangvételű bemutatkozó oldal (http://www.fixlakas.hu/fixlakas_program.php) szerint amennyiben mi a fennmaradó 70 százalékhoz tartozunk, mi sem egyszerűbb annál, mint hogy az egyetemi évek végére saját lakásunk lehessen: semmi más dolgunk nincs, mint felvenni a Diákhitelt, és azt befektetni a megfelelő lakástakarékossági kasszába. Egészen addig, amíg fizetünk, a befizetett összeghez minden évben valamennyi állami támogatást is kapunk, a befizetési időszak lejártá után pedig kedvezményes lakáshitelt vehetünk fel, így a kasszában összegyűlt pénz és a lakáshitel összesen körülbelül 6 millió forintnyi önrészt fog biztosítani számunkra saját lakás vásárlásához.

Az oldalon hozott konkrét példa szerint havi 20000 forintos befizetés mellett a befizetési időszak végére - az évi 72000

Rembrandt Harmenszoon van Rijn 1606-ban, 400 éve született, ezért vettem a bátorságot, hogy bemutassam nektek a 17. század egyik legnagyobb festőjét, és ajánlást írjak a festő tiszteletére készült kiállításról, mely a Szépművészeti Múzeumban tekinthető meg.

Sokan őt tartják a legnagyobb nyugat-európai festőnek.

Rembrandt mintegy 700 festményt, 350 metszetet és 1500 rajzot hagyott maga után. Ebből körülbelül 100 önarckép. Ezek a képek többnyire az önvizsgálódást szolgálták, mellyel messze meghaladta korát. Nagyon sokat foglalkozott az árnyékolással, amit szinte a tökéletességig csiszolt. Egy tanulmányból kiderül, hogy önarcképeinek nagy többségét nem is ő készítette, mégis valódi Rembrandt-önarcképekről beszélünk. Ez úgy lehetséges, hogy Rembrandtnak saját műhelye volt, ahol oktattott is. A mester sokszor állt modell, és vagy belejavított tanítványai munkájába, vagy a kezdeményezés volt az övé, de a képet nem ő fejezte be. Így amit köznap értelemben "Rembrandt"-nak nevezünk, az nem mindig jelenti, hogy a festő festette az egész képet.

A Leidenben született holland festő több önarcképén megfigyelhető, hogy jobb fülcimpája eldeformálódott. Ez feltehetőleg egy rosszul sikerült pírszingbeültetés eredménye. Egy 1629-ben

készült önarcképen viszont jól látszik, hogy a mester fülbevalót visel: az elfuserált füllyukasztás nem tántorította el, és kitartott a fülbevaló divatja mellett.

Szintén az önarcképekből derül ki, hogy Rembrandt feltehetően kancsal volt, a szemengelyferdülés egy speciális fajtájában szenvedett. Betegsége azonban nem gátolta, hanem valószínűleg segítette munkájában. Ez tette lehetővé, hogy 3 dimenziós élményeit olyan tökéletesen ábrázolja.

1634-ben házasságot kötött Saskia van Uylenburggal, aki 4 gyereket szült neki, de csak a legidősebb gyerek, Titus élte meg a felnőttkort. A fiú születése után egy évvel meghalt Saskia is. Ezek után Rembrandt viszonyt kezdett a fia gondozójával, Greetjével. Később Greetje beperelte Rembrandtot, mert állítólag házasságot ígért neki. A bíróság nem kényszerítette a festőt házasságra, de nagy összegeket kellett fizetnie. Később Rembrandt javítóintézetbe csukatta a nőt. Ezután szeretője lett az egyik szobalánya, Hendrickje, aki megajándékozta egy lánnyal, Corneliával. Innentől kezdve lassan elszegényedett, és 1669-ben meghalt.

Mielőtt elmentem a kiállításra, utánanézttem néhány adatnak és képnek. Egy internetes honlapon felhívták a figyelmet a hihetetlen precizságra, amellyel Rembrandt dolgozott. Ha ezt nem olvasom el, valószínűleg a képek alapján saját magam is rájövök. Képzeld el egy 10*10 cm-es rézkarcot, mely egy

A 400 ÉVES REMBRANDT

Az Éjjeli őrző.

Tulp doktor anatómiája

egész falat ábrázol! A kiállítás maga a rézkarcokból - melyek legtöbbször 10*10 cm-es, és megközelítőleg 100 db van belőlük - és egy 1669-ben készült önarcképből áll.

Számomra kiderült, hogy jó humora is volt a mesternek. Egyik képe a "Fehér bőrű néger", mely egyszerre paradox és megmosolyogtató. Másik a "Vizelő ember", amely mellett senki nem bírt elmenni mosolygás nélkül.

A harmadik nagyon érdekes képen Jézus prédikációja látható. Ami kevésbé tartozik a kép főtémájához, ámbar mégis elég szembevetendő, hogy a kép alján egy kutya éppen végzi a nagydolgot.

Október 29-éig nyitva van a kiállítás. Addig remélem, minél többen beszereztek két jegyet a kiállításra, mert egyedül azért nem biztos, hogy olyan jó.

S z á m o m r a Rembrandt nagyon jó délutánt biztosított, és remélem, még sokaknak fog.

Bundi

DECIQ

Egy utasszállító gép a város felett iszonyatosan nagy ködbe kerül, a tájékozódás szinte lehetetlen. A pilóta nagy bravúrral egy a ködből kilátszó felhőkarcoló nyitott ablakához kormányozza a gépet és bekiált:

- Hol vagyok?

Bentről, egy íróasztal mögül fiatal hang kiabál vissza:

- A gépben, uram!

A pilóta arca felderül, megköszöni, és a sűrű ködben elnavigálja a gépet a rep-terre. Landolás után kérdezi az irányító:

- Hogy találtál ide ebben az istentelen ködben?

- Egyszerű volt: a felhőkarcolónál a tag egy egyszerű kérdésre adott egy egyszerű, érthető, de teljesen használhatatlan választ. Ebből rögtön tudtam, hogy ez a Microsoft helpdeskje, amiről meg azt tudtam, hogy melyik épületben van, tehát volt egy fix pontom, ahonnan már be tudtam lőni a repülőteret.

Az orvos a beteghez:

- A gerincéről készült röntgenfelvételen súlyos elváltozásokat találtunk, de Photoshoppal kijavítottuk!

Két számítástechnikus beszélget:

- Szia! Kölcsönadnál 1000 forintot?

- Adok 1024-et, hogy kerek legyen!

Közvélemény-kutatók faggatják az embereket a virtuális szexről. Megkérdezik az utca emberét:

- Magának mi a véleménye a virtuális szexről?

- A milyen szexről?

Aztán megkérdezik egy programozót:

- Magának mi a véleménye a virtuális szexről?

- A virtuális micsodáról?

A horgász kifog egy kövér pontyot.

- Hazaviszlek vacsorára! - örül meg neki.

- Fogyószom - feleli a ponty. - Menjünk inkább moziba!

A vak dobos és a süket bőgős zenészek egy kocsmában.

- Táncolnak a vendégek? - kérdezi a dobos.

- Miért? Játsszunk már?

Egy ló bemegy a vaskereskedésbe:

- Kérek egy kiló kenyeret.

- Csak rózsaszín van.

- Nem baj, biciklivel vagyok.

- Miért konvergensi a mozgólépcső?

- Mert monoton és korlátos.

- Akarsz sokat keresni?

- Igen.

- Akkor jól elbújok!

- Miért nem jön ki tavasszal a medve a barlangjából?

- Mert megdöglött!

Senki sem tudná, mi vagyok, hogy vagyok, miképp létezem, merre járok, hogy jövök, hogy megyek, nem hatna rám sem gravitáció, sem szél, és parajelenségeket váltanék ki.

Külön csoportot képeznék a villámokon belül. Úrha-jóvá akarnának avasználni.

Összefüggésbe hoznának szuperszimmetrikus részecskéekkel, és azt hinnék, felületesen csak két dimenzió létezik.

Most azonban nem fogok elvont filozófiai vitát kezdeményezni arról, hogy milyen is lenne gömbvillámnak lenni, és nem is taglalnám tovább a tudomány által annyira csak találgatásokon alapuló

HA ÉN

ideákat sem ezzel kapcsolatban. Inkább a villámokról mesélek, bár nem is lesz ez hagyományos mese. Kihagyom a királylányt, a sárkányt, a varázslót és a szemfényvesztést is.

A villám nem más, mint egy hatalmas villamos szikrakisülés a levegőben, tekintélyes kisülési árammal, ami általában 20-30 ezer amper között van, de meghaladhatja a 300 ezer ampert is. Összehasonlításként vegyünk egy 100 wattos izzólámpát, aminek, ugye, már elég jó fénye van. Annak árama összevissza 0,5 amper.

Ekkora amper kvantitás vajon hogyan képződhet?

A lényeg, hogy a felhőkben a pozitív és negatív töltések szétválasztódnak a napsugárzás és a felszálló légáramlat következtében. Az egynemű töltések egymáshoz közel halmozódnak fel, méghozzá általában úgy, hogy a felhő alja negatív, míg teteje pozitív lesz. Eközben persze felhőnk halad tovább, állandóan mozog és vándorol, valamint ahogy a negatív töltések gyülekeznek az alján, úgy szorítják lefelé a földből a negatívakat, mi által a föld pozitív töltésű lesz. Végül, amikor már annyi töltést szerzett a felleg, hogy a potenciálkülönbség a föld és felhő vagy felhő és felhő között túl nagy lesz, elektromos kisülés formájában átáramlanak az elektronok a pozitív töltésű hely felé. Ilyen pofonegyszerű. Azért még két magyarázatot hozzáfűznék. Először is, amikor két ellentétes töltésű áramlat találkozik, egy igen nagy vezetőképességű csatornát nyitnak az elektronok számára, amelyek ezen keresztül végtére is leugrálnak a földre, méghozzá oly gyorsan, hogy fényjelenséget vonzanak. Másodszer az "ugrán-dozás" közben akkora hőt termelnek, hogy a levegőt felmelegítve maguk

körül, dőrejt hallunk. Szóval ez a dörgés.

Nem minden villám egyforma. A gömbvillámtól eltekintve megkülönböztethetünk negatív és pozitív villámot. Az előzőnél a villám a felleg negatív sarkából indul, és ekkor az elővillámban negatív megy le a földre, a fővillám pedig pozitív töltést emel a légkörbe. (Az elővillám fékes fényű, zegzugosan siklik a talaj felé, míg a fővillám vörössárga színű, és talajtól felfelé halad.) Ennek ellenkezője történik a negatív villámban.

A két lényeges különbség közöttük az, hogy míg a negatívnál az elővillám kialakulása ugrásszerű lépésekben történik, a pozitívnál ez folyamatos, és kisülése is egyetlen fővillámból áll, aminek áramerőssége átlagos esetben is 200 ezer amper. Negatív villámlásnál a főkisülés több tucat kisebb kisülésre is tagozódhat, és a folyamat másodpercekig is eltarthat. Jelentős különbség van a keletkezés gyakoriságának szempontjából is, ugyanis nagyjából ezer negatív villámra esik egy pozitív.

Arago három alakját különbözteti meg a villámoknak úgy, mint vonalas vil-

bármilyen megjelenési formáját, hisz egyrészt a nedvesség a bőr ellenállását annak huszadrésztére csökkenti, másrészt villámhárítóként működnek és rövidre zárnak. Ha gépkocsi áll a rendelkezésünkre, használjuk Faraday-kalitkaként, és ne érintsük a fém részeket. Barlangba csak akkor bújunk, ha a bejáratától, a tetőtől, a falaktól legalább 1,5 méter távolságra lehetünk. Ha rendelkezésünkre áll alumínium mentőfólia, terítsük testünkre úgy, hogy az a talajjal ne érintkezzen, ez a megoldás kiegészítő Faraday-kalitkaként működik. Végül a legegyszerűbb megoldás, ha zárt lábakkal és térdekkel leguggolunk, hogy csak egy ponton érintkezzünk a környezettel és lehetőség szerint 10-30 cm vastag szigetelő réteget (ruha, esőköpeny, száraz kő) tegyünk a talpunk alá.

Tehát ezentúl viharos időben ne induljunk el kocsival, 1,5 méteres mérőszalag, ruha, száraz kő, alumínium mentőfólia (egy tekeres konyhai alufólia tökéletes), lábak és térdek nélkül.

Lin

GÖMBVILLÁM LEHETNÉK

lám, mely a legközönségesebb és az elektromos gép szikrájához hasonlít, felületvillám, mely egy-egy zivataros felhő nagyobb terjedelmű felvilanlásában mutatkozik, végül a gömbvillám.

Ezen kívül létezik még az úgynevezett "száraz" villám, mely nem gyújt, csak romboló hatása van. Ha ez a villám az ember közelében lecsap, akkor a test elektromossága megoszlik, a két ellentétes elektromosság a villámlás alkalmával hirtelen szétválik, a villámlás után pedig íziben egyesül, ami az idegrendszer teljesen megrongálja, noha külsőleg semmi nyomot nem hagy. Tehát égésnyommentes hulla lesz az áldozatból. Egyébként a köznyelv ezt a jelenséget nevezi a mennykő szelének.

A villámcsapásnak kétféle hatása jelent veszélyt az emberi test számára: a közvetlen villámcsapás, illetve a közelben becsapott villám földáramai. Ha ezeket el szeretnénk kerülni, a következőket tehetjük: kerüljük az exponált helyeket, kiugró sziklákat, odúkat, nedves talajt, patakokat, víz

DECIQ:

A börtönben egy cellába kerül egy füves, egy tűzoltó és egy szadista. Egyszer felsóhajt a füves:

- De jó lenne egy füves cigire rágyújtani!

A tűzoltó hozzáteszi:

- Aztán eloltani!

Mire a szadista:

- Ja, a homlokodon!

- Doktor úr! Nekem megfordult a vérkeringésem!

- Miből gondolja?

- Hát abból, hogy ha régen az asszony megsimogatta a fejem, felállt. Most pedig, ha megsimogat ott lent, égnek áll a hajam.

Ahogy azt már megszokhattátok, a Béta mindig igyekszik a kedvetekben járni, így természetesen idén sem maradhatnak el a nagy sikerű tanárinterjúk. A múlt évi két cikkben fény derült többek között dr. Csink László kedvenc autómárkájára, új megvilágítást kapott a Gödel-tétel, sőt még azt is megtudhattuk, hogy dr. Sima Dezső gondolkodás nélkül hajlandó lenne elcsereálni egy multimagos processzor-architektúrát egy rügyező fára. Az októberi számban igyekszünk majd hasonló háttérinfókkal szolgálni dr. Kutor Lászlóról is, azonban most aktuális interjúalanyunkkal, az igen közkedvelt hálózatguruval, Tiszai Tamással folytatott beszélgetésünket találjuk nektek. Jó étvágyat kívánunk!

Hogy képzeljük el Önt, mint fiatalembert, hallgatót?

Már nagyon fiatalon, 6 évesen foglalkoztam vasútmodellezéssel, melyhez a nagyszüleimtől kaptam is egy teljes modellvasutat. Számomra az volt a legizgalmasabb része a dolognak, hogy miképpen oldjam meg azt, hogy a vonatok semmiképp se ütközhessenek össze egymással. Sokat segített ebben, hogy édesanyám a '60-as évek elején olyan munkahelyen dolgozott, ami, hát, nem egy mai értelemben vett számítógéppel, de egy elektromechanikus géppel rendelkezett, amelyben viszont az ÉS meg VAGY kapuk, azaz az alapvető dolgok már megvoltak a műveletek elvégzésére. És voltak ott olyan technikai emberek, akik elmagyarázták nekem, hogy tulajdonképpen mik is ezek. Ezt aztán fel tudtam használni arra, hogy legalábbis papíron megtervezzem, hogy a vonatok ne ütközzenek össze (ekkor tehát általános iskolás volt - a szerk.). Ez aztán befolyásolta a pályaválasztásomat is, hiszen egy fizika tagozatos osztályba mentem a gimnáziumban, mert azt gondoltam, hogy belőlem villamosmérnök lesz, hiszen ők voltak azok, akik tudták a dolgokat az ÉS/VAGY kapukkal kapcsolatosan.

Majd később neves főiskolánkon, vagyis az akkori Kandón kezdte meg felsőfokú tanulmányait.

Igen, úgy kerültem a főiskolára, hogy első helyen a Műegyetemet jelöltem meg, ahonnan 1-2 ponttal sajnós lecsúsztam. Sokat gondolkodtam rajta, hogy hagyjak-e ki egy évet, vagy elkezdjem a főiskolát, de aztán egy családi kupaktanács során arra jutottunk, hogy a főiskola nem egy zárt világ, így hát kihasználom a lehetőséget, aztán majd továbblépek a Műegyetemre.

Biztos nagyon bevállalós, társaságkedvelő hallgató volt!

Ami azt illeti, én sosem voltam balhés ember, sőt egyáltalán nem éltem nagy társasági életet. Az sem igaz, hogy a társaság középpontja lettem volna, hiszen alapvetően egy visszahúzódó, nehezen barátkozó, illetve nehezen kapcsolatot teremteni tudó ember voltam, és igazából valamennyire annak tartom magam még mai napig is.

Ön alapvetően villamosmérnök végzettségű, karrierje elején mégis főiskolánkon oktatott programozást. Hogy kell ezt elképzelnünk?

Végül is a Kandó akkori számítástechnika szakára jártam, többek között Tick Józseffel egyetemben. Amikor Sima Dezső h a z a j ö t t Németségéből (Béta Verzió, 2006. május, 0101. old.), embereket keresett, hogy szakdolgozatot konzultálhasson, mi pedig épp akkor csináltuk a TDK pályázatunkat. Így aztán lényegében hárman készítettük el egy 8080-as processzor szimulációját (mint-hogy akkoriban elképzelhetetlen volt, hogy egy ilyen hardver legyen Magyarországon) egy TPÁin (Tárolt Programú Analizátor). Írtunk hozzá assemblert, debugert, amelyek segítségével már lehetett fejleszteni 8080-as processzorokra, anélkül hogy valójában lett volna akár egy is belőle nekünk. Ezzel a projekttel aztán elnyertük az OTDK-n az első helyezést, majd diplomamunkát készítettünk belőle.

Ezt követően körülbelül 6-an elmentünk az Elektronikus Mérőkészülékek Gyárába, ami akkoriban egy nagyon komoly gyárnak számított, az ottani hardverfejlesztési modulba. Nos, itt döntöttem aztán el, hogy belőlem sosem lesz hardveres, amikor napokon keresztül azt próbálták kideríteni az ottani szakemberek, ilyen gumikeretes szemüveggel (közben illusztrálni próbálja a dolgot, ujjaival keretet formálva szeméi előtt - a szerk.), hogy hol lehet az a hazard, ami valahol egy hibás átbillenést okoz, és valahol egy pirinyó tuskében jelenik meg a monitoron.

Itt aztán egyébként is csak rövid ideig tartózkodtam, mivel Sima Dezső egy-két

hónap után visszahívott a főiskolára. Persze mivel ekkor még csak főiskolai végzettségem volt, csak amolyan tanársegédszerűségként dolgoztam ott. Aztán teltek-múltak az évek, és folyamat-szabályozás szakon elvégeztem az egyetemet is. Ezután még 9 évet töltöttem a főiskolán, majd egy 9 fős csapattal bekerültem a PRIMO fejlesztői közé, mely munka során megismerkedtem a mostani kollégáimmal. Tick József közben maradt a főiskolán, én pedig a SZTAKI-hoz mentem. Ennek ellenére Tick József és én együtt csináltuk a PRIMO-hoz a szoftvert. Erről a munkáról azt érdemes tudni, hogy Majtényi László személyes varázsának köszönhetően (hisz anyagi juttatást nemigen kaptunk érte) egy pár hónap alatt elkészültünk vele, pontosabban 8-9 hónap alatt, az ötlettől a gyártásig. A konkrét munka pedig a különféle meghajtók, driverek kifejlesztése volt.

A PRIMO projekt után saját céget alapítottam, ami mostanra már nagy, én pedig már nem vagyok tagja.

A PRIMO projekttel kapcsolatosan találtam egy nagyon kedves fórumbejegyzést a világhálón. Az írója rendkívül hálás, hogy Tiszai Tamástól és Tick Józseftől tanulhatott, azoktól, akik kifejlesztették a PRIMO-t. Mit gondol erről?

A hiúságunk a tanár úrral abban merült ki ebben a kérdésben szerintem, hogy a gép csak olvasható memóriájába beleírtuk a nevünk kezdőbetűit, vagy lehet, hogy talán az egész nevünket.

Mit gondol a mostani BMF-ről?

Akkoriban egy évfolyamon mindösszesen 30 fő volt, és egy kb. feleakkora oktatói gárda. Ma tízszer akkora az évfolyamok és kétszer akkora az oktatói gárda. Ez "iparszerű" oktatást és elidegenedetebb oktatókat jelent, amolyan oktatógárda módjára. Akkor sokkal családiasabb volt a hangulat. Nagyon hiányolom a családias összefogásokat (ez akár órákat is jelenthetne), ahol van idő megbeszélni egymás problémáit. Persze megértem a mostani rendszer szükségességét, és elfogadom, hogy változnak az idők, mégis sajnálom a dolgot.

**HARMADIK TÍPUSÚ TALÁLKOZÁSOK
INTERJÚ**

Tiszai Tamás tanár úr

(élet)útvonalválasztás

PRIMO Tiszai+Tick™ ROM-mal

Ön szerint ez színvonal-csökkenéssel is együtt jár?

Bizonyosan. A diákok az elmúlt 10-20 évben sokkal kevesebb időt töltenek az oktatókkal, valószínűleg azért, mert nem járnak be annyira. Régen nem volt divat egy nappali iskola mellett "nappali munkát" is vállalni. Szerintem ez rossz, inkább járjanak be. Az is igaz persze, hogy akkoriban nem voltak meg azok az információ-szétszórási lehetőségek, mint napjainkban. Ma már ha nem a tanár teszi fel a webre az anyagot, akkor egy lelkesebb diák gyűjti össze és osztja meg hallgatótársaival, így talán nem is kell annyira beülni. De ez meg azért szomorú, mert a tanár nem csak a tananyag átadására van, hanem hogy ott legyen mint ember, hogy megpróbáljon egy világnézetet képviselni, így talán nem is kell tart elfogadhatónak és mit nem, sötétebbi. Én például alapvetően próbálom rávenni az embereket a pontosságra, de persze ugye az én elképzeléseim is jelennek valamilyen formában. Az oktatásban azonban van egy olyan dolog, amit nehéz megfogalmazni, egyáltalán nem az információátadás, hanem valahogy a viselkedés átadása, amit pedig nem lehet feltenni a webre. Azt csak személyes kapcsolatban

lehet átadni, és ezért ennek hiányát nagyon fájlam.

Önéletrajzából kiderült, hogy a vasútmodellezési szenvedélye mellett az utazás a második nagy kedvence. Merrefelé járt már, illetve hova menne még el szívesen?

Azt hiszem, igazán szerencsésnek mondhatom magam, mivel a világ nagyon sok részén jártam. Három földrészre is ráléptem már, Európát pedig szinte teljesen bejártam. Azt hiszem, világlátott embernek nevezhetem magam.

Petőfivel ellentétben elsősorban a magas hegyeket szeretem nagyon. Lhasába vagy mondjuk a Machu Picchura rendkívül szívesen ellátogatnék, csak hát azt nemhogy a tanári, de még a SZTAKI-s fizetésem sem teszi lehetővé. Egyébként azt szeretem a legjobban, ha a hegyeket tenger is szegélyezi. Mondjuk nem gondolom magam halnak, a tengerből inkább csak a látványt szeretem.

Akkor biztos szeret síelni is.

Nem, sajnos abban nem vagyok túl jó. Igazából sosem sportoltam komolyabban, ráadásul a síeléshez sok bátorság is kell, és szerintem nincs meg bennem az a fajta mozgás sem, ami szükséges lenne hozzá. Fiatalkoromban egyébként más világ volt. Most természetes egy fiatalnak, hogy családdal vagy barátokkal télen kiugranak síelni Ausztriába, de akkoriban erre nyilván nem volt meg a lehetőség.

Duke Nukem vagy Warcraft?

A számítógépes játékok sosem mozgattak meg igazán. Mondjuk a mahjongg kivételével, de még azzal is csak mértékletesen foglalkoztam. Ez igazából ugye érdekes játék, a számítógép csak technikai könnyebbség. De például a fiam a World of Warcrafttal játszik, és hatalmas, 30-40 fős csapatokban próbálják az egyébként legyőzhetetlen ellenséget halálba küldeni.

Mesélne a gyerekeiről pár szóban?

Van egy nevelt és egy saját fiam. Az előbbi az idősebb, ő 28 éves, a fiatalabb 23. Igazából egyik sem követi az én pályámat. Az idősebb elméleti matematikus, de karrierjét egy Forma-1-es magazin honlapszerkesztőjeként kezdte, aztán ugyanott fotósként folytatta. Fordított is annak az oldalnak, jelenleg pedig sportújságíróként tevékenykedik. A kisebbik közgazdász lesz egy év múlva, bár én próbáltam rávenni, hogy inkább a mérnöki pályát válassza.

Térjünk vissza kicsit a főiskolához. A történeteket, amelyeket az előadáson szokott mesélni, saját maga találja ki, vagy szedi valahonnan?

Ez a kérdés megdöbben, mert én igazából sosem gondoltam ki előre ezeket a történeteket. Nem úgy megyek ki az órára, hogy ma mondjunk el egy történetet, tehát nem készülök rá ebben

az értelemben, csupán eszembe jutnak dolgok. Az mondjuk kétségtelen, hogy ami eszembe jut, azt esetleg a következő vagy a harmadik évben is elűtöm bizonyos pillanatokban, ha van valami kapcsolata az aktuális anyaggal. Egyébként nekem is picit furcsa volt, hogy viccesnek tartják az előadásaimat. Persze ez módszertan, ha az ember kicsit oldja a hangulatot, akkor könnyebben megy bele az emberek fejébe a tudás.

És többen is járnak be.

Igen, ezt hallottam, és valóban jó érzés. Persze így nagyobb a felelősség is.

Merne valamiféle jóslattal élni a jövő informatikáját, az informatikai hálózatokat, illetve a gépi tudatot illetően?

Nem gondolom, hogy valami nagy, szokatlan dolog tudója lennék, és a jóslatok is veszélyes vizekre kormányozhatják az embert. Erre nagyon jó példa, hogy valamikor az IBM vezetője mindösszesen 8-10 számítógépet eladását prognosztizálta a világon.

Az viszont már látszik, hogy a MultiThread technológia egyre dinamikusabb fejlődésével egy új, arra épülő programozási technika van feltörekvőben, ami újfajta programozási gondolkodásmódot is fog igényelni.

A hálózatokkal kapcsolatban... Az internet töretlenül látszik fejlődni, ami itt nagyobb áttörés lehet, az a szenzorok forradalma. Most úgy látszik, hogy a személyi számítógépeknel jóval kisebb kapacitású eszközök, mobilok, PDA-k, hőmérők, mozgásérzékelők is hamarosan IP címmel lesznek felvértelve. Ehhez persze az IPv6 áttörésére van szükség. Az IP rohamos fejlődése mellett, azt szokták mondani, még az RFID technológia áll nagy jövő előtt. Az, hogy az RFID chipek IP hálózati node-okká válhatnak, hatalmas lehetőségeket rejt magában. Azonban ezekkel együtt jár, hogy a tárgyak és emberek követése egészen másképp válik megvalósíthatóvá 5-10 éven belül, és sorozatosan merülhetnek fel például személyiségi jogi kérdések, amelyek megfelelő kezelésére rendkívüli figyelmet kell szentelnünk. Ezzel kapcsolatosan az gondolom, hogy amit a fejlesztők ki tudnak fejleszteni, azt ki is fejlesztik, ennek csak az általuk elfogadott erkölcsi határok jelenthetnek korlátot. A konkrét hatást, azaz a személyiségi és adatvédelmi problémákra való hatékony megoldást csakis a társadalom követelheti meg, csakis folyamatos nyomása által kerülhető el a hétköznapi ember teljes kiszolgáltatottsága.

Ami a gépi tudatot illeti, nem hiszek semmiféle gépi alkotó tevékenység lehetőségében. Persze lehet bizonyos folyamatokat gépesíteni. Két kritikus tényező, ami valamiféle mesterséges intelligencia kialakulásához vezethetne, már napjainkban is megjeleneni látszik: az egyik az AMBIENT INTELLIGENCE, azaz a mindenhol megjelenő intelligencia, illetve az UBIQUITOUS NETWORKING, azaz a mindenhol jelenlévő hálózat, és ezek biztosan jellemezni fogják az elkövetkező 10 évet.

AndreW, DMC

Jens Lukas Spartholon
(Athén-Spárta: 245,3 km)
világsúcstartó (24:26:39).

testkeringés a vér körül stagnál, oda a "most már hajrá!"

Szh-szh, hh-hh, szh-szh, hh-hh... tovább..tová..

Ki ne gondolt volna már legalább egyszer életében arra, hogy fusson? A futást lehet szeretni, lehet gyűlölni, nincs a földkerekségen olyan, akit hidegen hagy. Van, ki elvből fut, van, ki elvből nem. És lehet görcsösen vagy lazán, gyorsan, netán csak kocogva, sokat, keveset, szabályosan, csalva. Profin, esetleg még sebes térdekkel. Más szemszögből: kényszerből, sportból, örömtől, szégyentől. Egyedül, párban, csoportban, kutyával, erdőben, a háztömb, a Margitsziget körül; zenét, a futást hallgatva vagy a természet hangjait figyelve.

A futás nemes esetben nagy testi kihívás, így a lelki élmény is hatalmas, és mint ilyenhez, számos filozófia, szólásmondás, aforizma kötődik. Nos: Ha futni akarsz, fuss egy mérföldet! Ha egy másik világot akarsz megismerni, fuss egy maratont! A halnak úszni kell, a madárnak

a hipnotikus állapot. Új világ jön el, de túl sokáig nem marad, a táv vége felé ismét nehéz dolga lehet a futónak, és vagy feladja 38 km-nél, vagy nem, de a lendület is elviheti a célszalagig. Rosszuleső fáradtság, jóleső érzés földöntúli keveréke a padon.

A szép teljesítmény elérésében sokat segíthetnek a kiegészítő vagy kereszt-edzések, így az úszás. És szinte az összes sportág fontos része a futás, ha más miatt nem is, legalább mint bemelegítés. A rendszeres futás fontos és egészséges.

Ahogy a futásnak, a nem futásnak ugyanúgy számos oka lehet. Télen nem, mert hideg van. Csúszik a jég, hasra esés, átázik a cipő, köd. A reuma, a meghúzóadás: magasabb kockázati tényező. Nyáron szintén nem, mert meleg van, este pedig a szúnyogok jelentenek veszélyt. Marad az ősz és a tavasz - bár már az átmenet sem a régi: kánikula, aztán meg meg kell fagyni. Testépítésnél sem szokás mindig, hiszen ellazítja, lerázza az oly sok munkával felturbózott

muszklikat. Szmogos levegőben ugyancsak tragédia. A gyomornak sem pihenetető, főleg ha

tele van. Ráadásul a szervezet vészhelyzetbe hajszolja magát, így a sok egyéb mellett az emésztést is akadályozza.

Általánosan elfogadott tény, hogy a testmozgás nagyszerű fogyasztószer. Ez különösen igaz, ha figyelembe vesszük, hogy a vidám futás egyik feltétele az üres gyomor. A vékony testfelépítés. Az ajzószerek használata elterjedt, de mint utóbb rámutattak, a koffein is akadályozza a test oxigénellátását. Hiába hát a kecsegtető kalóriaégetés, a futás sokszor a futás befejezésével, még nagyobb elhízással, keserűséggel jár.

Kimondatott, hogy eredményt csak rendszerességgel, kitartással, fokozatos táv- és tempónöveléssel érhetünk el. Nagy táv, nagy vagyak, az úgy várt cél elérésére azonban utójára még ügyelni kell. Ugyanis az sem hálás, ha csak úgy megállunk a súlyos órák után. Nem véletlen, hogy sokan úgy érzik, abba se tudják már hagyni. Ahogyan elpusztulhat a lehűlt szervezet, ha hirtelen melegítik fel, történt már haláleset amiatt is, hogy valaki csak úgy megállt, és csúcs. Jó esetben csak a láb robban fel.

Tehát minden futásnak megvan a maga komédiája, amikor viszont semmi mellébeszélés.

Miklos

AZ MEGERŐLTETŐEN VALÓ FUTÁS

...Ö! Ö! Ö! Mert a Nap lemegy, és még mindig van egy kör. Még nagyon sok kör van megint. De még a dobpergés is tart, dobpergés, deréktól lefelé, onnan szól. Más nem kell, ez mindennél jobban. Szóalj még! Oda a vízszintes, oda a függőleges, oda a hőmérséklet; de a táv meglesz - hehe-hú.

Ennyi volt; térdrees, öröfkfv. Képtelenség, önámítás, felesleges, oda a táv - legfeljebb a visszhang marad, hogy pergett, berregett.

Amoda lett a sáv, ez leállósáv, hogy leállás-e. Ne! Csak ezt ne!

Ö! Ö! Ö! Mert a Nap lemegy, és még mindig van egy kör. Még nagyon sok kör van megint. De még a dobpergés is tart, dobpergés, deréktól lefelé, onnan szól. Más nem kell, ez mindennél jobban, szóalj még. Oda a vízszintes, oda a függőleges, oda a hőmérséklet; de a táv meglesz - hehe-hmm.

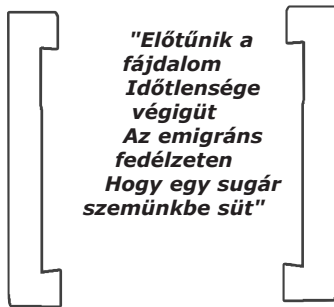
Nem HÉV-en ülés. Futnak, futnak, aztán kész. Elenyészés, megtestesületlenség, hanem aztán ihaj!

Csettintgető véri-vérek, körös-körül hajrá.

Trombózisveszély, helo!

Immunrendszer-legyengülés, hé!

Namármost, namármost, ide a szédülés, ide az odi et amo, ám ezennel a

**"Előtűnik a fájdalom
Időtlenesége végig
Az emigráns fedélzeten
Hogy egy sugár szemünkbe sűt"**

repülni, az embernek futni. Hosszútávfutónak lenni nem mindennapi élvezet....

Éppenséggel tényleg nem. Különböző futásnemek, különböző tanácsok. Ez érthető, nem is lehet egy 100 méteres sprintet összevetni egy 70 kilométeres szaladással. Ég és föld egy kategória így. A sok fizikai szabály mellett a mentális mutatóknak szintén jelentősége van. Rettentően koncentrálni 10 másodpercig vagy órákig, az itt nem a kérdés, mikor nemesb-e a lélek. A futóművészet kiteljesítéséhez alapvető módszer a sok gyakorlás, a ráhangolódás pedig vagy sikerül, vagy nem. Jó kondícióra vall, ha valaki lefut egy maratont. Könnyű kocogás 20-30 percig, majd komoly hangvétel, és ha minden jól megy, jön a holtpon, majd

DEC[IQ]:

Két bolha ül a fán. Megszóal az egyik:
- Csúszunk le, k*va jó lesz!
Lecsúsztak és k*va jó volt.

Közúti ellenőrzéskor igazoltatja a rendőr a jó tündért, aki így szól hozzá:
- Rendőr, a lelked mélyén jó ember vagy. Teljesítem három kívánságodat. Mit kérsz?
- Személyit, jogosítványt, forgalmi engedélyt!

Egy kocsmában együtt sörözik egy angol, egy ír és egy skót. Azt mondja az angol büszkén:

- Nekem tíz fiam van. Az egy híján egy futballcsapat.

Az ír nagyot legyint:

- Erre vágsz fel? Nekem tizennégy fiam van. Az egy híján egy rögbicsapat.

Mire a skót:

- Na és? Nekem tizenhét lányom van. Az egy híján egy golfpálya.

Fickó elmegy az orvoshoz:

- Doktor úr, annyit beszélnek arról, hogy a nők meg a férfiak egyszerre élvezzenek el, de nekünk az asszonnal még sose

sikerült.

- Van pisztolya?

- Igen, van.

- Akkor tegye be a párna alá, és amikor elélvezne, lőjön vele a levegőbe. Így a felesége összerándul és ő is elélvez.

Este csörög a telefon az orvosnál:

- Bassza meg az ötleteit, doktor úr! Kipróbáltam, a levegőbe lőttem amikor élvezni kezdtem.

- És mi történt?

- A feleségem a szemembe fosott és megharapta a farkamat, ráadásul a szekrényből föltartott kézzel előjött egy pucér hapsi!

Végy egy lapályos tengerpartot. Adj hozzá pár pénzes kereskedőt, akik betegesen vonzódnak a városi hajózáshoz. Bocssás rendelkezésükre egy falusi kocsmából frissen verbuvált, egyenes vonalakat nem ismerő, de bátran építő kőművesbandát, és hagyd működni a rendszert. Pár hónap múlva ejtőernyővel dobj közéjük egy csapat jamaikai ganjamant és pár könnyűvérű leányzatot. Voila, elkészült Amszterdam.

Vincent Vega óta tudjuk, hogy Amszterdamban észlelhetőek bizonyos "apró különbségek". Nem tudom, mihez volt szokva az öreg gengszter, de a hazai élethez viszonyítva ezek a különbségek bosszantóan nagyok. Lehet, hogy néhol sarkos lesznek, de mentősekre szolgáljon, hogy az írásban az a mindenkiben meglévő, jobban-kevésbé elnyomott zsigeri irigység motivált, amit például akkor érez az ember, ha a szomszédja egy vadiúj sportkocsival parkol le a ház előtt. Persze örülünk a sikerének, de azért igazán ellophatná valaki azt a rohadt kocsit. Mondjuk holnap reggelre.

Lássuk részletesen. Történelem. Ha a sarkosságot említettem: nekünk van. Magyarországon várak, templomok épültek, páncélos vitézek hadakoztak tatárral, törökkel, európai nagyhatalommá váltunk, majd elbuktunk, miközben Hollandia? Néhány békés tehén legelészett a mocsár-

szébe jutott, hogy meg kéne fejni őket. Ha valaki ezt a lemaradást ilyen gyorsan ledolgozza, egyből a nemzetközi doping-bírószám elé kellene citálni, és ott (haha) ügyis megbukna, hisz a marihuána máshol tiltott szer.

De hagyjuk a történelmet, azt túl sok minden befolyásolhatja. Ami fix, az a földrajz. Egy népnek egy bizonyos terület adatik, némi hódító háborúval ezt módosítva boldoguljon rajta. Magyarország Európa közepe, természetes erődtítmény, a legjobb hely a kontinensen. Ezzel szemben a hollandusok országának harmada a tenger szintje alatt van, tizede lakhatatlan. Mocsaras, ingoványos terület, a partot folyamatosan gáttakkal kell erősíteni, különben a vidék halastóvá változik. Igaz, van tengerpartjuk, de egy kis úszáshoz a nyári szezonban is hőszigetelő neoprént kell felvenni. Ha hegyi levegőre vágynak, külföldre kell utazniuk, és hogy a kék teljes legyen, ne feledkezzünk meg a folyamatosan süvítő szélről és az ugrásra kész esőfelhőkről. Normális ember nem akar ilyen helyen lakni, de a későn kelő népeknek már nincs miből válogatni. Teccettek volna hamarabb Hollandiát csinálni, biztosan jobb helyen telepedhettek volna le - kacagnék le nekik a Kárpátok bérceiről, de bennreked a kacaj. A hollandusok becsatornázták az országot, hogy levezessék a belvizet, na meg hogy az épp náluk tengert érő Rajnát összeköthessék minden faluval. Hamar rájöttek, hogy az igazi pénz nem a termelésben, hanem a kereskedelemben van. Felütötték a napi sajtót, megnézték, hogy a spanyolok vagy angolok milyen új területeket fedeztek fel mostanában, és már ki is hajózott egy holland kereskedő, hogy pár száz év múlva a hollandoké legyen a világ legfogalmasabb kikötője, Rotterdam. Nekik köszönhetjük, hogy az öreg kontinens fogadni tudja a szükségleteinek megfelelő mennyiségű kínai pólót, kokaint és delgyümölcsöt. Tőlünk meg a bérceket is elvették. Újabb igazságtalanság.

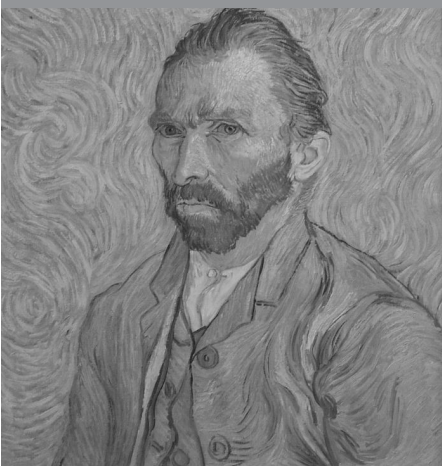
ban, bamba szemekkel bámulva az e g e t . Krisztus után 1500 évek kellett eltelnie, mire m o z g á s támadt, és valakinek

született a holland nyelv? (...) Egy részeg angol matróz megpróbált németül beszélni. Hahaha, nem rossz, és szerintem azért fáj nekik, mert tényleg így történt. Hollandot hallva az ember nem érti, de úgy érzi, hogy valami angol nyelvi mutációval van dolga, szöveget olvasva pedig az a benyomása, hogy egy németül nem beszélő ember próbálta fonetikusán rögzíteni a hallottakat. Lelki szemeim előtt látom, ahogy Rembrandt-képekről ismert, nagy kalapos, egyes szakállú emberek összegyűlnek egy gyertyafényes utrechti szobában, a nyelvi problémát megoldandó. Tanakodnak, vitakoznak, végül megállapodnak abban, hogy igaz, olyan a beszédük, mintha folyamatosan kaparna a torkuk, de tartásuk meg, mert remek kiindulási alap a nyelvtanuláshoz. Ha lágyítanak a szavakon, máris angolul beszélnek, ha meg keményebben ejtik a mássalhangzókat, elcseveghetnek a német sógorokkal. A nyelvtanítás indirekt módja manapság is dűvik: a külföldi filmeket nem szinkronizálják, a megértést csak holland felirat segíti. Kiváló módszer: Hollandiában a tízéves suhantól a botos mamimig mindenki beszél, méghozzá jó kiejtéssel, angolul. Nálunk a közkényelem és a Szinkronszínészek Szakszervezete nem engedné adaptálni a módszert, pedig üdvös lenne. Tessék, a rémes nyelvükből is előnyt faragtak. Bosszantó.

Bosszúságról jut eszembe: étkezni Hollandiában. Külhonban járva az ember igyekszik megkóstolni a helyi specialitásokat, de előzetesen az útikönyv vonatkozó részét átlapozva nem támad guszpus a németalföldi konyhára. Felidézve a Ponyvaregényes párbeszédet ("Saját szememmel láttam, ahogy tocsog abban a trutymóban!") végképp elmegy az étvágyunk, nem véletlenül. A magyar specialitás, a kolbászra tekintett vattacukor mintájára nekik is megvan a maguk elmebeteg étele, ez pedig a szalonnás palacsinta. Érdekes módon a neve, illetve az ez által keltett képzet durvább, mint a valóság, a sós palacsinta kellemesen harmonizál a baconnel, könnyű főétkezésnek is megteszi. A másik konyhai kedvenc egy Hollandián kívül születettek számára kimondhatatlan nevű leves, amit úgy készítenek, hogy a háziasszony mindent beleaprít a fazékba, ami a ház 25 méteres sugarú körzetében nem tudott előle elég gyorsan elmenekülni. A népi legendárium szerint "ez az erős ízű, tartalmas leves töltötte fel energiával a tengerre kihajózó halászokat". Fene a guszpusukat, ettek volna zsíros kenyeret, egy kupa borral.

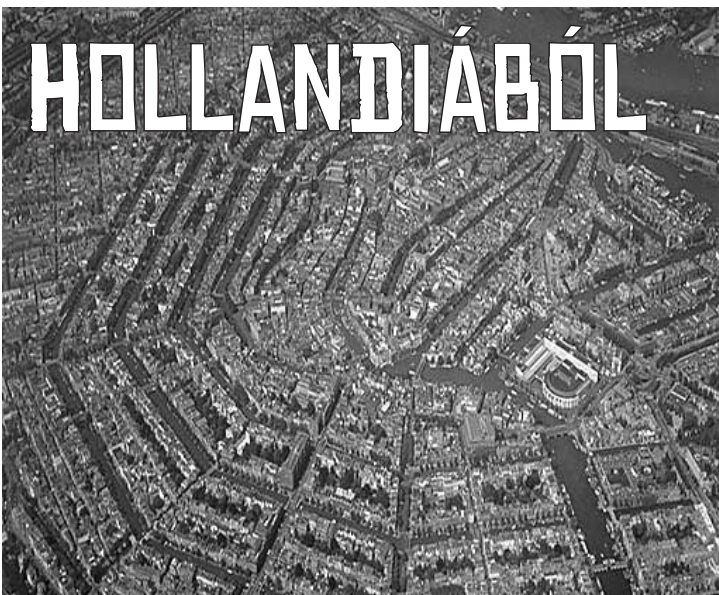
Az ám, bor, az sincs nekik. De van sör. Ezen a fronton nem tudunk támadni, a holland sörök egyértelműen verik a hazaiakat, gondoljunk csak az Amstel, Heineken itthon is kapható, hígabb változatának népszerűségére. A holland sörök ízesek, erősek, hozzáértőknek mond valamit, hogy készítésükkor a "lager" eljárást részesítik előnyben. A széles választék színben a halványtól a mélybarnáig terjed, erőben pedig a 2%-os mama kedvencétől a 12%-os kőművesek réméig. Érdekes, hogy a sörök szénsava az itthonitól teljesen eltérően nyelődik el a folyadékban, így egy porció legurításakor az embernek olyan érzése van, mintha sokkal próbóbb buborékok görögnek végig a nyelvén. Nem mehetünk el szó nélkül az amszterdami Heineken-múzeum mellett sem. A TV-reklámokban már bizonyított vörös csillagos kreativitás itt szármaly csak igazán: a látogatót a márka történetének és a sör készítésének bemutatása mellett interaktív

A félfülű hollandikum. Ejtsd "fán hoh".

KÉPESLAP

HOLLANDIÁBÓL

termekben saját bőrén tapasztalhatja egy sörsüveg életének fő állomásait, zenét keverhet, táncolhat, ésatöbbi. Az élmény teljességét a kellő gyakorisággal elhelyezett múzeumi kocsmák biztosítják, melyekben a fogyasztás (a sörsőlő szintjéig) ingyenes. Hm, az utóbbi sorok pont úgy festenek, mintha a cég megvesztegetett volna, pedig sajnos nem.

Vagy úgy festenek, mint Van Gogh 20 évesen, és mielőtt valaki megvádolna, hogy ostoba átkötéseket írok, közlöm, hogy ez teljesen igaz: Hollandia félfűlű nemzeti kincse 26 éves korában döntött úgy, hogy festő lesz. Előtte szolid polgári életet élt, ám megirigyelte művészbáratai sikereit a nők körében. Először szakönyveket, majd ecsetet ragadott, és három év múlva olyan képeket festett, melyekért manapság dollártízmilliókat adnak azok a bizonyos emberek. A németalföldi sötét olajfestmények mellett az ő képei jelentik Hollandiát a világ képzőművészet iránt érdeklődő, ám laikus részének. Egy olyan épületben vannak kiállítva, ami kifejezetten azért épült, hogy a látogatók a képek látványát maximálisan kiélvezhessék (erről egy örökzöld regény örökzöld jelenete jut eszembe, melyben a főhősöket épp beszíjjazzák egy a költészet élvezetét szolgáló székbe).

De milyenek lehettek azok a nők, akiknek köreiből (vagy másból?) festőnk sikereket akart elérni? A mai "felhozatal" elnézve, hogy is mondjam, mérsékelt szépségek, olyanok, akikkel az ember inkább barátkozni akar. Vannak országok, ahol meglepően sok a szép hölgy, ilyenek a lengyelek, csehek, szerbek, és persze mi, magyarok. Hát ők ott a nyugati végeken a másik félhez tartoznak. Állítólag mi a keleti és a nyugati vér keveredésének szerencsés arányából profitálunk Közép-Európában, így fölösleges szép feleséget keresve Hollandiába utazunk - de ezek a furmányos Dutchook erre is kitaláltak valamit. Ez pedig - á, hátul már mondják is - a piros lámpás negyed, a Red Light District. Nevére tökéletesen rászól, hiszen valóban egy egész városrészről van szó, ahol a piros lámpák fénye este 8 után pénzért vehető női bájokat világít meg. Minden, de tényleg minden izlésű ember megtalálja a számítását, valóra válthatja a gyerekkora óta dédelgetett álmait. Testes afrikai termékenység-istennő vagy karcsú kínai baba? Esetleg a kettő együtt, hadd legyen mit mesélni otthon? Semmi akadálya, csak legyen rá pénzed! A portéka esztétikusan tálalva, és hogy a negyed ne csak a húspiacról szóljon, sok pub, coffeshop, étterem is akad, ahol fel lehet készülni a nagy kalandra, vagy éppen megtörölni az izzadt homlokot.

Sorolhatnám még, de egy holland képeslapnak megteszi ez az írás. A sajtfejtűek megmutatták, hogy abból a bizonyos dologból igenis lehet várat építeni. Ha meg már felépült, és be van ültetve tulipánnal, senki nem nézi, honnan is jöttek, az eredmény meggyőző. Nekünk meg marad a sóvár pillantás arra a szomszédban parkoló sportkocsira. Nekünk mikor lesz ilyenünk?

Faceman

DEG[IQ]:

FŐISKOLÁS SZÓTÁR

Index: Kicsit olyan, mint az ellenőrző, csak mivel itt felnőt, érett emberekről van szó, ezt már nem kell aláírtni anyucival és apucival. Kis átalakítással gyilkolószköz is lehet belőle, olyan kemény a borítója.

Zh: A középiskolai témazáró dolgozat génkezelte változata.
Röpzh: Előre be nem jelentett és aljas szándékkal elkövetett olcsó, hatásvadász dolog.

Aláírás: Egy ronda és jelentéktelen títelpacni az indexben, amit a gyakorlati kötelességei teljesítése után kapsz tantárgyanként, ahol nincsen gyakorlati jegy. Tényleg nem jelent semmit, ha szép rózsaszín gót betűkkel is virít az indexben. A lényeg az, hogy van vagy nincs.

Gyakjegy: Na, ennek már lehet külalakja, és egy abszolút értéke is, ami tükrözi a gyakorlati tevékenység átlagát. Enélkül nem is mehatsz vizsgálni.

Elővizsga: Olyan, mint az előétel egy ötfogásos ebéd előtt, ami annyit jelent, ha mind megeszed becsülettel, akkor a főfogások egyikét akár ki is hagyhatod. A lényege valójában az, hogy ha jól sikerül, akkor felajánlják vizsgajegynek, de ha elhasalsz, akkor sincsen semmi.

Vizsga: Tudásod tükörképe, hacsak nem a pófátlanságodé vagy a szerencsédé. Könnyen jön és nehezen megy.

IV (ismétlő vizsga): Itt valami nincs rendben, túl jó voltál, kérünk egy visszajátszást. A felvételen látszani fog, hogy mégsem voltál túl jó, szóval egy nagy nulla hozzád képest négyes. Fuss neki még egyszer, hátha ugyanazok lesznek a kérdések (vagy nem).

Gyakjegypót: Ha nem volt elég a szorgalmi időszak, hogy bebizonyítsd, hogy Einstein csak egy szélhámos, szemforgató áltudós volt álelméletekkel, akkor itt az idő, hogy elhited hitetlen tanáraiddal, hogy gyakorlati tevékenység mégis csak megér egy, de inkább két Nobel-díjat.

Szigorlat: Több tantárgyat (és tárgyaként minden sorszámot) számon kérő, mindenre kiterjedő vizsga, mely súlyozottan fog szerezni a diplomádban. Az államvizsga ehhez képest csak infantilis showműsor jelentéktelen fődíjjal.

Beugró: Hasonlít a röpzh-ra. Annyit a jelentősége, mint a vonaljegynek a BKV-n: enélkül nem mehatsz a kórházra (általában valamiféle gyakorlati vizsga előtt van), de itt még biccelni sem tudsz, és nem ruházhatod meg az ellenőrt, ha nem tetszik valami.

Szorgalmi időszak: Gyakorlati ténykedések és nagy lógások időszaka.

Van úgy, hogy érdemes tanulni, de a bulikat viszont csak ekkor látogathatod. Nem elhanyagolandó tényálladék, hogy ezek a legtöbbször olyan hétköznapok valamelyikére esnek, melyek után szintén hétköznapok jönnek. Így fennáll az a veszély,

hogy az előadáson rászárad a nyál a képedre, miközben olyan értelmes arcot vágsz, mintha a saját prosztatatamüteted néznéd élőben, páholyból.

Vizsgaidőszak: Az egyetlen olyan, félévente visszatérő rémálom (az Elm utca ehhez képest diznilend), melyben még Freddy Kruegernek is csak örülni tudsz.

Labor: A gyakorlati foglalkozások színtere, többnyire nem az a hely, ahol meg lehet tanulni programozni, de legalább van internet.

Gyakorlat: Kell hozzá számológép, papír, ceruza, hálósák és hideg élelem. Előadó (ebben az esetben terem): Krétaporos, dohos szagú, fapados terem, a falon és a padon mindenhol "K*va anyád, XY" feliratok.

Előadó (tanár): Az XY.

Hali: Hallgatói iroda, ahol intézik a hallgatók ügyeit, legalább annyira odaadón és akkora adag átéléssel, de leginkább kedvességgel, mint egy vidéki MÁV-pénztárban.

Hal

A csiga mászni kezd a cseresznyefán. Az ott ülő madarak csodálkozva kérdeik tőle:
- Mit akarsz te télen a cseresznyefán?
- No, vajon? Cseresznyét akarok enni!
- De hát még nincs is!
- Mire felérek, éppen érett lesz.

Még annak idején Gorbacsov és idősebb Bush elmentek egy különös tehetségekkel megáldott jóshoz. Azt szerették volna megtudni, hogy milyen lesz a világ ötven év múlva. A jó nekik is kezd és nézegeti az üvegömbjét:

- Látom Washington, látok egy nagy épületet, egy fehér épületet. A Fehér Házat. Ki van tűzve rá egy vörös zászló. Ekkor Bush lecsüggött, Gorbacsov büszkén kidüleszti mellét és szól a jósnak, hogy folytassa csak tovább.
- Látom Moszkvát, látok egy nagy épületet, a Kreml Palotát. Ezen is egy ugyanolyan vörös zászló van kifeszítve, és erre is ugyanaz van írva, mint az előzőre. Ekkor megkérdezte Gorbacsov, hogy mi van ráírva.

- Áh, sajnos nem tudom kiolvasni. Kínaiul van.

Robog egy 125-ös Polski Fiat:

- Apa, apa! Mi ez a magas fal mellettünk?
- Az a járdaszegély, fiam.

- Mi az: hosszú, sárga, meleg és nem mozog?
- ???
- Combínó villamos.

DEC[10]:

És Ady Endre forog a sírjában...

A városba tegnap beszökött az Ősz,
A 17-essel suhant jegytelen,
Szeme sarkából ellenőrt lesve,
S találkozott velem.

Zötyögtem éppen a sulí felé,
S pattogtak fejemben a gondolatok,
Mit is kérdezzek, miért is sírjak,
Ha a TO-n vagyok.

Elért az Ősz és súgott valamit,
Az egész testem beleremegett,
Van két tantárgy a mintatantervben,
Amit még felvehetek.

Húsz perc, s lett hely a Neptun-teremben,
Egy első az ajtóban majdnem fellökött.
A két tantárgy betelt, csúszok még egy évet,
addig meg sörözök.

Írta: DMC

és az eredeti:

Párisban járt az Ősz

*Párisba tegnap beszökött az Ősz.
Szent Mihály útján suhant nesztelen,
Kánikulában, halk lombok alatt
S találkozott velem.*

*Ballagtam éppen a Szajna felé
S égtek lelkemben kis rözse-dalok:
Füstösek, furcsák, búsak, bíborak,
Arról, hogy meghalok.*

*Elért az Ősz és súgott valamit,
Szent Mihály útja beleremegett,
Züm, züm: röpködtek végig az uton
Tréfás falevelek.*

*Egy perc: a Nyár meg sem hőkölt belé
S Párisból az Ősz kacagva szaladt.
Itt járt s hogy itt járt, én tudom csupán
Nyögő lombok alatt.*

ÚJSÁGÍRÓT KERESÜNK!

Csatlakozz te is szerkesztőségünk kicsi, de elszánt csapatához, akik hiszik, hogy nemcsak programokat, de újságot is tudnak írni. Ha te is így érzed, és van kedved szellemi termékeidet közszemlére tenni, jelentkezz!

Érdeklődni és jelentkezni a beta@nik.hu címen lehet. Mindenkit szeretettel és sörrel várunk a stáiban.

Egy manager hajótörést szenved egy lakatlan szigeten. Fél évet eléledgel kókuszon és kókusztejen, és egész nap a tengert kémleli.

Egyszer csak egy csónakban kiköt egy gyönyörű nő. A hapsi megőrül:

- Remek, végre valaki megmentett!!

- Sajnos én is csak egy hajótörött vagyok, a sziget túlsó felén lakom.

- Milyen szerencsés, hogy a csónakkal jutott el a szigetre, talán megpróbálhatnánk eljutni innen.

- Nos a csónakot én építettem, bambuszból, hánscsból és levelekből. Ahogy a nap járásából és a csillagokból kiszámítottam, legalább 2 hétre vagyunk a legközelebbi lakott szárazföldtől, és ennyi ivóvíz nem fér a csónakba. Nincs kedve átjönni hozzám? Biztos régen volt már társasága.

Át is eveznek a sziget másik felére. A tag teljesen le van nyűgözve, kiközvezt út vezet egy csodálatos bungalóhoz.

- Iszik valamit? - kérdezi a nő.

- Köszönöm nem, elegendem van a kókusztejből.

- Ugyan! Van egy saját lepárlóm. Egy Martinit?

A férfi teljesen döbbenetben ül és kortyolgatja a Martinit. - Gondolom szívesen megborotválkozna, amíg én átöltözöm.

A középvezető szó nélkül átmegy a fürdőszobába, ahol két kiélezett kagylót talál. Mire megborotválkozik, a nő mindössze néhány liánba öltözött fogadja:

- Gondolom, régóta egyedül van... - simítja hátra hosszú haját a nő.

- Igen. - feleli bizonytalanul a férfi.

- És biztosan szeretne olyasmit csinálni, amit már régen nem tehetett....

- NEM mondja komolyan!!! Megnézhetem az e-mailjeimet?!!!

Négyéves kislány a hasonló korban lévő fiú játszópajtásának:

-Te tudtad, hogy a lányok okosabbak mint a fiúk?

-Nem!

-Na látod, erről beszélek.

- Mi az : kerek es gonosz ?

- Ordogi kor.

Egy fiatal pár száll fel a zsúfolt buszra. A férfi durván rászól az egyik idős bácsira:

- Tessék átadni a helyet a feleségemnek! Állapotos.

A bácsi felugrik, s illedelmesen helyet kínálja a nőt, majd érdeklődéssel figyel:

- S mióta állapotos a felesége? - érdeklődik udvariasan.

- Fél órája. Nem látja, hogy még remegnek a lábai?

A kislány nézegeti az édesanyja krémjeit a fűdősobában:

- Ez mire jó? - kérdezi.

- Hogy szép fényes legyen a hajam.

- Hát ez mire való?

- Hogy szebb legyek.

- Akkor ezt kidobhatod, mert semmit sem használ!

